

Præsidenterne Xi og Putin mødes på tærsklen til topmødet i Gruppen af 20

Leder fra LaRouche PAC, 4. juli, 2017 – Helga Zepp-LaRouche har sagt, at topmødet i Moskva den 4. juli mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, faktisk ville være den første begivenhed i det forestående topmøde den 7.-8. juli i Gruppen af 20. Topmødet i Moskva i dag indledte G20-møderne på et meget højt niveau. Hvis det skulle lykkes for G20-topmødet og dets mange sidemøder at opretholde samme høje niveau, som ved præsidenterne Xis og Putins møde i dag, ville lederne af G20 bogstavelig talt have sikret en blomstrende og fredelig fremtid for menneskeheden.

Putin, Xi og deres delegationer indgik utallige aftaler – så mange, faktisk, at de fleste af dem endnu ikke synes at være blevet registreret på engelsk. Men i centrum for alle disse aftaler, var koordineringen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) med Bælte & Vej initiativet, lanceret af Kina. Med reference til Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj (hvor Helga Zepp-LaRouche var gæst), sagde præsident Putin: »Den kinesiske leders initiativ fortjener den mest omhyggelige opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.«

Præsident Xi bemærkede, at dette var hans sjette besøg til Rusland som præsident, og hans tredje møde med præsident Putin i år.

I en pause mellem de to delegationers møder, tildelte præsident Putin præsident Xi Apostlen Sankt Andreas Ordenen, Ruslands højeste ordensdekoration, som blev indviet af Peter den Store i 1698. Putin sagde, at han gjorde dette som en anerkendelse af Xi Jinpings særlige tjenester i udviklingen af partnerskab, strategisk samarbejde og også venskab mellem de

to stater.

Denne udnævnelssceremoni var et dybt personligt øjeblik, der også på det juridiske område åbenbarede det, der er mest universelt mellem de to ledere. Præsident Xi sagde, at den aktuelle periode »sandsynligvis er den bedste periode i Kinas og Ruslands omfattende partnerskabs og strategiske samarbejdes historie«. På forskellige måder bemærkede han, at de to forfølger dette partnerskab i ikke alene deres egne nationers, men i alle nationers interesse.

Dernæst kom den udtalelse, som mange har fundet så bemærkelsesværdig – som har fået mange til at flippe ud. Nemlig udtalelsen om, at de fuldstændigt har ladet geopolitik bag dem, som Helga Zepp-LaRouche har krævet i årtier. Da han fik Sankt Andreas Ordenen, sagde præsident Xi Jinping: »Hr. Putin og jeg er helt enige om, at kinesisk-russiske relationer fortsat må være fri for enhver udefrakommende indflydelse, uanset forandringer på den internationale scene.«

Vær forvisset om, at Lyndon LaRouche, og også Gottfried Leibniz, smiler i dag.

Nordkorea lancerer endnu et missil; Rusland og Kina kræver en omfattende løsning

4. juli, 2017 – Nordkorea har lanceret endnu et missil i dag, og iflg. det Japanske Forsvarsministerium faldt det ned i den japanske eksklusive økonomiske zone. I en erklæring sagde

Ministeriet: »Detaljerne er ved at blive analyseret; det ballistiske missil nåede imidlertid tilsyneladende op over en højde på 2.500 km og fløj omkring 900 km i 40 minutter, før det landede i det Japanske Hav i vort lands eksklusive økonomiske zone.«

Præsident Donald Trump tweetede som respons til lanceringen: »Nordkorea har netop lanceret endnu et missil. Har denne fyr [Nordkoreas leder Kim Jong-un] intet bedre at bruge sit liv til? Svært at tro på, at Sydkorea og Japan vil finde sig i det her ret meget længere. Måske vil Kina lægge stort pres på Nordkorea og stoppe dette nonsens én gang for alle!«

Spørgsmålet om Korea blev adresseret af både den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping under deres topmøde i Moskva, hvor de to ledere aftalte at fortsætte deres eget initiativ for en fredelig afgørelse af atomvåbenspørgsmålet i Nordkorea. Putin sagde: »Blandt vore fælles udenrigspolitiske prioriteringer er en omfattende løsning af problemerne på den Koreanske Halvø med en interesse i at sikre varig fred og stabilitet i Nordøstasien. Vi har aftalt at promovere vort fælles initiativ, baseret på den russiske gradvise plan for en afgørelse i Korea og kinesiske ideer om samtidigt at fryse Nordkoreas atomvåbenaktiviteter og USA's og Nordkoreas storstilede militære øvelser.«

Putins erklæring blev efterfulgt af den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkovs opfordring til en forsigtig respons.

»Vi er alarmeret og bekymret, og vi følger udviklingerne i Nordøstasien med temmelig stor ængstelse«, sagde han. »Det vigtigste nu er ikke at gå for vidt med en respons. De, der har en ansvarlig fremgangsmåde over for opgaven med at sikre fred, bør forstå, at, at bruge denne hændelse som påskud for at udløse en ny spiral af modforholdsregler, der uundgåeligt vil føre til gengældesskridt, er et prøvet og afprøvet spor, der ikke føre nogen vegne hen.« Han fortsatte, »det

eneste alternativ er stabilisering i form af handlinger«.

Idet han gjorde opmærksom på det faktum, at Nordkoreas missilprøveaffyringer ikke overholder FN's Sikkerhedsråds resolutioner, sagde han: »Rusland stemte for disse resolutioner og kan ikke stå passivt på sidelinjerne af disse udviklinger. Status quo må genvindes, og så bør deeskaleringsprocessen begynde, en skridt-for-skridt bevægelse hen imod det øjeblik, hvor en dialog kan lanceres. Det er bundlinjen af Ruslands forslag.«

»Nordkoreas missilaffyringer er endnu en påmindelse om, at der ikke findes andre muligheder«, konkluderede han.

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiskke direktion for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre

trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det Damoklessværd, der hænger over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatisk og idémæssige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året

for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

Moskva og Washington arbejder på et produktivt møde mellem Trump og Putin

3. juli, 2017 – I et vidtrækkende interview med reportere i dag, understregede assistent til Kreml, Yuri Ushakov, at, alt imens både præsident Trump og præsident Putin har ekstremt stramme programmer for det forestående G20-topmøde i Hamborg (start 7. juli), så er han overbevist om, at de to præsidenter vil mødes og bekræftede, at Rusland er forberedt til en diskussion om hele den bilaterale og multilaterale dagsorden, rapporterede TASS.

Fra Washingtons side mødtes under-udenrigssekretær for politiske anliggender, Tom Shannon, med den russiske ambassadør [til USA] Sergei Kislyak »for at følge op på nylige samtaler mellem udenrigsminister Rex Tillerson (USA) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at adressere det forestående møde mellem præsidenterne Trump og Putin«, ifølge et udskrift fra USA's Udenrigsministerium. Der er tilsyneladende bestræbelser i gang for at sikre, at det aktuelle dødvande i relationerne brydes, og at mødet mellem de to ledere bliver produktivt. Man mente, det var vigtigt, at Shannon og Kislyak mødtes, på trods af russernes frustration over de netop gennemførte sanktioner, der førte til, at et planlagt møde i sidste uge, mellem Shannon og viceudenrigsminister Ryabkov i Moskva, blev aflyst (af russerne). Shannon og Kislyak drøftede en omlægning af dette

møde og at fortsætte med at diskutere anliggender af »gensidig interesse i vore bilaterale relationer«, rapporterer USA's Udenrigsministerium.

Ushakov bemærkede i sin briefing, at Putin og Trump har talt sammen over telefon flere gange, men sagde, at dette ikke er nok, fordi de bilaterale relationer »sad fast på nulpunktet«. Mødet mellem de to vil være afgørende for at sikre global stabilitet, tilføjede han, og understregede, »Det er nødvendigt at bryde det aktuelle dødvande i de bilaterale relationer. Dette er i lige grad vigtigt for os og for amerikanerne ... Dette møde bør holdes, med alle midler«.

»Som jeg ser det«, fortsatte han, »så kan den blotte atmosfære af et fremtidigt møde være med til at løse mange spørgsmål, inklusive samarbejde på den internationale scene og de spørgsmål, der fortsat er på det bilaterale niveau.« For eksempel, understregede han, er der »et betydeligt potentiale« for, at Rusland og USA kan koordinere indsatsen i kampen mod international terrorisme, narkotikahandel, organiseret kriminalitet og spredningen af masseødelæggelsesvåben. »Vore lande kan gøre meget sammen for at afgøre regionale kriser«, såsom kriserne Ukraine, Palæstina-Israel, Yemen, Libyen, Afghanistan og andre, understregede han.

Ushakov rapporterede, at Putins møde med Trump også kunne handle om spørgsmål som våbenkontrol og strategisk stabilitet, »for hvis opretholdelse Rusland og USA bærer et særligt ansvar som de største atommagter, i betragtning af, at intensiteten i denne dialog blev skarpt reduceret af USA's tidligere leder, Barack Obamas administration i 2014, da den indskrænkede militære kontakter«.

Foto: Den russiske ambassadør til USA, Sergei Kislyak (billedet), mødtes den 3. juli med undersekretær i USA's Udenrigsministerium, Tom Shannon, for at følge op på de nylige samtaler mellem udenrigsministrene Rex Tillerson og Sergei Lavrov, USA og Rusland hhv., som oplæg til det forventede møde

mellem præsidenterne Trump og Putin, USA og Rusland hhv., i forbindelse med det forestående G20-topmøde den 7. – 8. juli i Hamborg, Tyskland.

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellemøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle området's nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland.

Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«, sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«. Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parters »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-sydkoreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Topmøde mellem Xi og Putin er »Årets Begivenhed« for de to Lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin intergouvernementale aftaler om samarbejde, skal

efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«,

sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

Strategisk CIA-analytiker gennem 27 år Ray McGoverns briefing til Trump forud for Trumps møde med Putin

2. juli, 2017 – Strategisk CIA-analytiker gennem 27 år, og medlem af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), Ray McGovern, en tidligere præsidentiel briefer, opfordrer indtrængende præsident Trump til at anskue den strategiske situation set med Putins øjne forud for deres møde, i en artikel den 1. juli i Consortium News, der er skrevet som en præsidentiel briefing, »Hvad Trump kan forvente fra Putin«.

For det første, siger McGovern, så anså Putin den nu afdøde ABM-traktat som nøglen til at opretholde atomvåbenbalancen mellem USA og Rusland og sagde til filmskaber Oliver Stone, at USA's tilbagetrækning under George W. Bush i 2001 »ødelagde denne balance. Og det er en stor fejltagelse«.

Putins generaler, siger han, »kan ikke undgå at se det, som at ABM-deployeringer giver USA evnen til et førsteslagsangreb for at halshugge Ruslands ICBM'er og således beskytte USA imod en gengældelse med atomvåben«. Putin anser forsøget på at retfærdiggøre ABM'erne som værende nødvendige for at standse et angreb fra Iran, som »fornærmende uoprigtigt«.

NATO's fremmarch mod Øst er længe blevet opfattet som bedrag, siger McGovern, men kuppet i Ukraine i februar, 2014, ændrede spillet, »et regimeskifte for meget«, langs med en rute, der rent historisk er blevet brugt af angribere af Rusland. Krim, siger McGovern, blev gen-inkorporeret i Rusland for at forhindre det i at blive inkorporeret i ABM-deployeringens inddæmning af Rusland. McGovern minder om, at Putin i sine interviews til Oliver Stone pointerede, at ABM-udfordringen er »et separat spørgsmål, der utvivlsomt vil kræve en respons fra Rusland«. Og den 17. juni, 2016, blev Putin rasende på journalister – noget, der er velkendt for Trump – for ikke at forstå, hvor vigtig denne eksistentielle trussel mod Rusland er.

Putin giver Bush' beslutning i 2001 om at forlade ABM-traktaten, der i 30 år havde været »hjørnestenen i systemet for national sikkerhed som helhed«, skylden for sin mistillid til USA. Barack Obama legede med Rusland ved at sige til daværende præsident, Dmitry Medvedev, i 2012 i Seoul, at spørgsmålet om missilforsvar »kan løses, men at det var vigtigt, at han [Putin – der stod for at efterfølge Medvedev] giver mig plads«. Intet skete.

McGovern siger, »Siden sin tilbagevenden til magten i 2012, har den russiske præsident Putin søgt atter at hævde Rusland

som en stor magt på den globale scene og omstrukturere en international orden, som Kreml mener, hælder alt for meget til USA's fordel på Ruslands bekostning ... Moskva har søgt at fremme en multipolær verden ... en omhyggelig magtbalance, der forhindrer én stat eller gruppe af stater i at dominere den internationale orden ...«

McGovern kalder »en rimelig vurdering«, en ny analyse fra Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), der siger, »Moskva har søgt at opbygge et robust militær, der er i stand til at beskytte magt, tilføje troværdighed til russisk diplomati og sikre, at russiske interesser ikke længere summarisk kan afvises uden konsekvenser«.

<https://consortiumnews.com/2017/07/01/what-trump-can-expect-from-putin/>

Foto: Fra Oliver Stones interview med Vladimir Putin.

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt

Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Et hundrede år med 'vise og skønne'

Sylvia Olden Lee –

'Thi skønhed lever sammen med venlighed'.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

30. juni, 2017

Vært Matthew Ogden: Vi har et meget dramatisk billede, der venter os forude, og vi står nu ved åbningen at det, der vil vise sig at blive en meget dramatisk juli måned. Vi er nu præcis syv dage fra G20-topmødet, der finder sted i Hamborg, Tyskland. Selv om indholdet af topmødet sandsynligvis ikke bliver bemærkelsesværdigt i sig selv, så er dette en ekstraordinær mulighed. Det bliver første gang, at præsident Donald Trump fra USA vi få mulighed for at have et bilateralt, regulært, ansigt-til-ansigt møde med præsident Vladimir Putin fra Rusland. Der har i løbet af den seneste uge, tre uger, fire uger, været forsøg på at køre dette potentielle topmøde af sporet og gøre det mislykket selv inden det løber af stablen. Vi må i de næste syv dage holde nøje øje med ethvert forsøg på at sprænge dette i luften eller sprænge muligheden

for den rolige og klare, rationelle relation, som præsident Trump og præsident Putin kunne få ved et regulært møde.

Vi har set en række provokationer i Syrien, først og fremmest. Vi så et syrisk fly, der blev skudt ned; vi så et amerikansk militærfly, der chikanerede [den russiske forsvarsminister] Shoigus fly. Og i de seneste dage har vi set forsøget på at sætte en fælde for præsident Trump til endnu en direkte konfrontation med Syrien – og, gennem forlængelse, med Rusland – over såkaldte »kemiske våben«, de angivelige kemiske våben. Dette forsøg døde i fødslen, og der er mange faktorer i dette, vi sikkert ikke kender alle detaljerne omkring. Vi ved, at der finder en intens kamp sted om politikken bag scenerne i Det Hvide Hus. Vi så dette udspilles i forskellige offentlige former; vi så også udgivelsen af denne meget vigtige artikel af reporter Seymour Hersh, der beviste, at disse beskyldninger om kemiske våben i den tidligere hændelse, hvor Trump-administrationen bøjede sig og angreb den syriske flybase, var falske, og blot var operationer 'under falsk flag'.

Og igen, dette er alle faktorer, der er i overensstemmelse med dette forsøg på at køre dette mulige topmøde mellem Putin og Trump af sporet. Men alt peger nu på, at det kører på skinner og kunne vise sig at blive et meget vigtigt møde med det formål at stabilisere og normalisere relationerne mellem USA og Rusland. Vi ser, at 'narrativen' er begyndt at flosse i kanterne og faktisk er ved at trevle helt op omkring historien med det såkaldte »Russia-gate«. Vi ser nu meget offentlige og fremtrædende tilbagetrækninger, som CNN blev tvunget til at foretage, og vi har set den seneste fra *New York Times*. Denne medie-narrativ begynder nu at gå i opløsning i kanterne, og det amerikanske folk begynder at gennemskue det. Vi har set forskellige Demokrater i Huset og Senatet sige til det Demokratiske Partis lederskab, vi kan ikke blive ved med at gå ud i valgkredsene og sige »Trump, Trump, Trump; Putin, Putin, Putin. Det hele handler om russerne, der hacker valgene. Vore vælgere er ikke interesseret i denne narrativ. Det, de er

interesseret i, er økonomiens kollaps og perspektiverne for beskæftigelse. Hvordan skal vi overvinde krisen med narkotikaafhængighed? Og, meget reelt, USA's kollapsende infrastruktur?»

Vi vil gå lidt i dybden med dette spørgsmål, men lad mig blot bemærke, at den anden, vigtige mulighed, som vi kunne få at se på G20-mødet, er en opfølgning af topmødet mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping. Vi ved, at en meget vigtig relation blev skabt mellem Trump og Xi på Mar-a-Lago-topmødet for nogle ganske få måneder siden, da præsident Xi kom til USA. Men flere dramatiske begivenheder er indtruffet siden da; først og fremmest, Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, hvor præsident Trump traf den meget kloge beslutning at sende en repræsentant på højt niveau – Matt Pottinger. Dette har nu etableret den mulighed, hvor der finder en meget seriøs diskussion sted på meget højt niveau omkring USA's formelle tilslutning til Silkevejens udviklingsprojekter – Ét Bælte, én Vej-initiativet; og omkring at bringe Kina ind til at assistere med genopbygningen af infrastrukturen her i USA. Der er flere udviklinger, som vi dækkede detaljeret i sidste uge, men den vigtigste af disse var et regulært møde mellem rådgiver Yang og præsident Trump, der fandt sted i Det hvide hus; hvor præsident Trump – iflg. rapporter fra *Xinhua* – sagde »Ja, vi er meget interesseret i at deltage i en fælles relation med Kina for at bygge Bælte & Vej«. Dernæst var der flere satellitbegivenheder, der fandt sted omkring dette, og som diskuterede detaljerne i, hvad det ville betyde at få en sådan form for fælles samarbejde omkring udvikling både udenlands og herhjemme.

Denne diskussion om USA's tilslutning til den Nye Silkevej kunne ikke være mere presserende nødvendig. Infrastrukturen internt i USA befinder sig nu ved et punkt, hvor den totalt er ved at disintegrere. Vi har netop haft nyheder fra New York City, som vi har dækket, om, at der har været den ene afsporing efter den anden togbrand, den ene krise i

undergrundsbanen og forsinkelse efter den anden i New York City. Det leder alt sammen til det, der bliver kaldt »Helvedessommeren«. Vi har en overskrift her, som jeg viser på skærmen; dette er fra *New York Times*.

»Guvernør Cuomo erklærer New York Citys undergrundsbane i nødtilstand«.

Guvernør Cuomo har erklæret, at, efter den seneste togafsporing, der skete i onsdags – og som er en temmelig skræmmende oplevelse for alle involverede – med tog, der brændte og forsinkelser, der forstyrrede dusinvis af New York-indbyggeres dagligliv. Dette er blot en af mange i rækken af farlige og ødelæggende katastrofer, der er indtruffet i dette 100 år gamle undergrundssystem i New York. Det, som guvernør Cuomo nu har gjort, er at erklære New York City i en nødtilstand for så vidt angår Metropolitan Transportation Authority [MTA]. Han har givet MTA-formand Joe Lhota 30 dage til at fremlægge en komplet plan for reorganisering. Han har sagt, at staten New York vil bevilge yderligere \$1 mia. i midler til MTA's hovedplan.

Her er et citat fra guvernør Cuomo, som jeg viser her på skærmen, så I kan se, hvad han sagde om denne nødtilstand.

»Forsinkelserne driver New Yorkere til vanvid«, sagde han. »De er rasende over manglen på kommunikation, pålidelighed og nu ulykker. For kun tre dage siden var der bogstavelig talt et tog, der kørte af sporet. Det er en perfekt metafor for hele det dysfunktionelle system. I dag vil staten New York sende penge efter sine ord.«

Det er altså et citat fra guvernør Cuomo i New York.

Så jo, infrastrukturen ikke alene i New York City, men i hele USA er i en nødtilstand. Vi har brug for en nødplan for at udbedre og genopbygge vores eksisterende infrastruktur; meget af den er et halvt, hvis ikke et helt århundrede gammel og er ude over sin naturlige levetid. Men herudover, og meget

eftertrykkeligt, kan vi ikke blot have en fremgangsmåde, hvor vi flikker kanterne sammen og kommer plastre på et system, der er i forfald og blev bygget i det foregående århundrede. Vi må også fuldstændig gentænke og danne os nye begreber om, hvordan en fremtidsorienteret, 50-100 årig vision for USA skal være. En vision med et USA, der er integreret i den nye, globale platform med den Nye Silkevej; med Bælte & Vej-initiativet, der er i færd med at forandre plantens fremtræden, mens vi taler.

Som sagt, så handler det ikke om at flikke ting sammen i kanterne og fikse den eksisterende infrastruktur. Det, vi har brug for, er en helhedsvision, en national vision, ikke kun for nutiden, men forlænget 50-100 år ud i fremtiden, og som vil bestemme de nødvendige delelementer, som vi bygger, for at komme derfra og dertil, for at opnå denne vision om en fremtidig platform i USA. Jeg kan godt lide det billede, som kineserne har talt om i Afrika; ideen om at bygge et helt nyt kontinent. Det, kineserne har været i stand til at præstere i Afrika på nogle ganske få år, er forbløffende mht. et økonomisk mirakel, som de bibringer dette kontinent; men det er præcis en sådan fremgangsmåde, som vi har brug for, for kontinental-USA og for hele den vestlige halvkugle – Nord- og Sydamerika tilsammen. En komplet vision for, hvad en kontinental infrastrukturplatform må være, integreret i denne Ét Bælte, én Vej; det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej. Og en af hjørnestenene ville være at bygge jernbaneforbindelsen over Beringstrædet, der ville forbinde de to, store, kontinentale landmasser på planeten på en måde, der i geologisk historie aldrig før er sket.

Men, hvordan skal vi gøre det? Dette kan tydeligvis ikke ske ved hjælp af økonomisk frimarkedstankegang. Man må have en vision, der dirigeres fra toppen og ned centralt, af den nationale regering; der blev skabt som en Forfatningsmæssig Føderal Republik af Alexander Hamilton til dette formål. Man må sige, hvilke er de nødvendige projekter? For Alexander

Hamilton var det havneprojekter, veje, at åbne op for det indre af kontinentet; at bringe vareproduktion ind i det, der før blot havde været en tidligere landbrugskoloni på det tidspunkt. Men Alexander Hamiltons vision nødvendiggjorde dernæst skabelsen af de nødvendige, statslige finansinstrumenter – den Første Nationalbank – for at bringe denne vision til virkeliggørelse.

Det er sådan, kineserne har diskuteret, hvordan de har bygget den Nye Silkevej. Xi Jinping fremlagde sin vision i 2013, under en tale i Astana, Kasakhstan; og han har nu på fire korte år været i stand til at gøre denne vision til virkelighed. Som han sagde, »fra tanke til handling«. De har nu erklæret, at kineserne har til hensigt om tre år at fjerne fattigdom fuldstændigt fra Kina, og det er en bedrift, vi kan tro på, de vil opnå; som det er blevet demonstreret af det økonomiske mirakel, der hidtil er kommet fra Kina. Men dette er essensen i Henry Clays [udenrigsminister 1824-29 under præsident John Quincy Adams] og Abraham Lincolns Amerikanske System. Dette er, hvad programmet for USA's præsidentskab bør være.

(Her følger udskrift på engelsk af resten af webcastet)

We have a very fascinating report just incidentally, that there is continuing to be discussion around this idea of the American System; even coming from Republican circles inside Washington. Representatives of {Executive Intelligence Review} attended a briefing in Capitol Hill just a few days ago, that was sponsored by the American Opportunity Foundation and the American Public Transit Association. This drew some leading

Republicans

from the levels of Federal and state government, who are strongly

in support of the idea of large public financing of

transportation infrastructure. This might not seem to fit the

Republican profile, but if you go back to the original Republican

Party platform that President Trump cited from McKinley in the

end of the 19th Century, the idea of the American System was

written directly into the Republican Party platform. Abraham

Lincoln, after all, was a strong advocate of the American System

and was the founding President of the Republican Party. In fact,

two speakers at that event, surprisingly former Virginia Governor

Jim Gilmore and then the former Connecticut Department of

Transportation Commissioner Emil Frankel, both referenced by

name, explicitly, the "American System of Henry Clay." So, I

would not discount the fact that the ideas that the LaRouche

Movement have been championing along this front for years if not

decades, are becoming very pervasive in policymaking circles in

the United States. Not only in the Republican Party, but in

the

Democratic Party, too.

But it's our job to consolidate and to pull this together into a national leadership cadre who understand not just in words, but in principle, the concept which underlies Lyndon LaRouche's Four Economic Laws. If you start with Glass-Steagall and return the banking system to what it was originally to be as a commercial banking system which is able to guarantee credit for small businesses and for projects of development which have knowable rates of return, instead of this kind of Wall Street, Las Vegas-type casino gambling which has been predominant on Wall Street for the last 17-18 years since the repeal of Glass-Steagall; that's the necessary open door that we then create the possibility to build the Third National Bank or an equivalent of such. And to direct large flows of direct Federal, public credit into infrastructure not just of the 20th Century variety, but infrastructure projects which have yet to be conceived of. The infrastructure of the future; or as Mr. LaRouche identifies it in his Four Economic Laws, the platform

for creating a higher state of existence for the human economic system.

So, this is the critical element, and I cannot say enough how important it is to understand that we're now at the point where the United States integrating itself into this New Paradigm

is a very real concept. This is something which could happen in

a very substantial way. We have a countdown now of seven days until the possibility for a sit-down meeting between President Trump and President Xi, where they can discuss this in much more

detail; and the very strategically important meeting that will occur between President Trump and President Putin, despite all attempts to derail, undermine, and sabotage this potential relationship.

Here in the United States, I think we just have to take a moment to recognize the leadership significance of what has been

provided on the street level by LaRouche movement and LaRouche PAC activists across the country; but most importantly, as we've

seen recently, in New York City. We've had several on the ground

reports that we've shared with you via the LaRouche PAC Facebook

page and the LaRouche PAC website. We've had some very important

insights that the American people are at the point that if you present this kind of optimistic vision of what could possibly be

achieved if we were to overcome this geopolitics and the attempted coup against the sitting President of the United States, it's a very optimistic kind of picture. Americans are ready to participate in that.

The other element of this though, is that there is a certain element of optimism which has been able to cut through the pessimism and cynicism that have pervaded the American people for

the last 16 years. If you look at the two terms of George W Bush

followed by the two terms of Barack Obama, the American people have become so demoralized and beaten down, and become so

acclimated to the idea that America's role in the world is to spread perpetual war; and the Federal government's role

domestically is to bail out speculators on Wall Street. But when

they see that someone's willing to take this establishment on,

the American people have now begun to break out of their

shells.

There are many elements of that.

As we've cited in recent days on the LaRouche PAC website, there is a line to be remembered from the famous essay by the 19th Century English poet, Percy Bysshe Shelley, in his essay "In

Defence of Poetry," where he talks about a time in which people

are able to absorb and communicate much more profound and much more impassioned ideas about the future state of man and man's relationship to the Universe. This was an insight that Percy Shelley had as a poet; but as he said, "the poets are the unacknowledged legislators of the world."

Now, in a very, very special event that occurred yesterday, just last night, that I had the great honor and pleasure of attending, in New York City at the historic Carnegie Hall, there

was a great poet and artist, who was honored on her 100th birthday: This was Sylvia Olden Lee, who was born on this date,

June 29th – yesterday – one hundred years ago, in 1917. She would have been 100 years of age last night. And a tribute to her memory and to perpetuating her living legacy, was sponsored

by the Foundation for the Revival of Classical Culture, at Carnegie Hall in New York City, to an absolutely packed audience,

and an audience which was impassioned in their involvement in the memory and celebration of the legacy of this incredible woman.

Now, this tribute concert, which was called "Tribute to Sylvia Olden Lee, Master Musician and Teacher" comprised of arias that were sung by leading students of Sylvia Olden Lee from across the United States who are now leading operatic singers, people who had been touched by her and had learned from her and who had lived alongside of her, they sang Verdi arias, Donizetti arias; they sang art songs by Johannes Brahms, by Franz Schubert,

but they also sang the Spirituals, the African American Spirituals which were so much a legacy of this woman: Sylvia Olden Lee, who was the first African American vocal coach to be hired by the Metropolitan Opera. And she created the opportunity for Marian Anderson to break the color barrier and become the first Black woman singer to take the stage at the Metropolitan

Opera, with so many others to follow behind her.

Also was presented choral selections of Spirituals, of these arrangements of {Lift Every Voice and Sing}, of {Lord, I Don't Feel No Ways Tired}, {Go Down Moses}, {Soon I Will Be Done}; but

also the {Ave Verum Corpus} by Wolfgang Amadeus Mozart, and the

Hallelujah chorus from Beethoven's {Christ on the Mount of Olives}.

So this was an absolutely stunning musical event, but it was also an event which testifies to the immortality of the human soul. Because I think, as everyone who was present at this tribute concert can tell you, Sylvia Olden Lee was not just remembered at this concert; she was not just remembered by those

in the room, but she was physically and spiritually present to those who were gathered in that room in her honor. She {was} there, in person, in a very real way.

Now, along with these beautiful musical tributes that were sung and presented by all the various musicians that were involved, there were also an astounding number of written and spoken tributes that were presented in her honor. Sylvia Olden Lee's daughter, Eve, spoke in person at Carnegie Hall. Her former

husband, Everett Lee, spoke via video; and there was even a video

that was played of Sylvia Olden Lee herself speaking at a Schiller Institute conference in 1994, in which she spoke about

the relationship that she had to the legendary Roland Hayes who

was a close friend of Sylvia's father.

[<https://www.youtube.com/watch?v=S2pItZ0jIe4>]

There were also written greetings from Jessye Norman who is a world renowned opera singer; Willis Charles Patterson, a bass-baritone; George Shirley, also a world renowned opera singer; Eugene Simpson, a renowned conductor and music arranger;

Everett Lee III who is the son of Sylvia Olden Lee; Bobby McFerrin, who is the godson of Sylvia Olden Lee and the son of the famous Robert McFerrin, one of the renowned 20th century African American opera singers. Bobby McFerrin himself is a renowned jazz vocalist here in the United States. A variety of

others: William Ray, Marti Newland from Oberlin; also Jesse Hamilton, a New York state senator; Blanche Cook, distinguished

professor of history at John Jay College; Gail Robinson, soprano;

Marian Dora Howe Taylor, and many others. Also there was a greeting from the Honorable Minister Louis Farrakhan.

And present at the event, was the biographer of Sylvia Olden Lee, Elizabeth Nash, who worked so closely with Sylvia to draft

her memoirs, which appropriately were published under the title

{Who Is Sylvia?}, a reference to a famous English-language

Schubert Lied, based on text from William Shakespeare. That song

was also presented at the beginning of the second half of this extraordinary, historic concert.

The shocking thing that occurred for the audience, was in the beginning of the second half, a representative of Mayor Bill

De Blasio's office came out onstage, and declared that an official proclamation had been issued by the Mayor of New York City, declaring that June 29th, 2017 was "Sylvia Olden Lee Day."

And I'd like to put on the screen the text of this proclamation

from Mayor De Blasio. It reads as follows:

"Office of the Mayor, City of New York

"Proclamation:

"{{Whereas:}} The creative energy that defines the five

boroughs has long

inspired people from across the world, and generations of diverse

artists and musicians have flocked to our city and shaped our cultural landscape. As a trailblazing African American vocalist,

pianist, and music educator, the late Sylvia Olden Lee is among

this group of influential performers who advanced the music scene

in the five boroughs and beyond. Tonight, on what would have been

Lee's 100th birthday, New Yorkers and performing artists of all

backgrounds will celebrate her life and legacy during a concert

at Carnegie Hall, hosted by the Foundation for the Revival of Classical Culture, the Schiller Institute, and Harlem Opera Theater.

“{{Whereas:}} Born in 1917, Sylvia Olden Lee was raised in Mississippi by

parents who were gifted musicians, and she began learning piano

at age five. Equipped with immense natural talent, she went on to

study piano at Howard University and at age 16 she was invited

to

perform at the White House for Franklin Delano Roosevelt's inauguration. Lee also excelled as a vocalist and she possessed a

deep knowledge of African American spirituals. In 1954, Lee became the first African American professional hired by New York's Metropolitan Opera, where she worked for many years as a

vocal coach and played a key role in coordinating the groundbreaking debut of Marian Anderson at the Met. During her long and successful professional career, Lee accompanied and coached singers throughout the United States and Europe, and she

worked with many internationally-acclaimed artists, among them Paul Robeson, Jessye Norman, Kathleen Battle and Robert McFerrin.

"{{Whereas:}} As a dedicated vocal coach and a passionate music educator,

Lee was a mentor to generations of young artists, and her legacy

continues to inspire emerging and established musicians in the five boroughs and beyond. Through her hard work, enthusiasm, phenomenal talent and encyclopedic knowledge of spirituals and classical music, Lee made tremendous contributions to the world

of music, and as a pioneering African American artist, she fostered diversity in the cultural sector, paving the way for others. As you gather tonight to enjoy an evening of performances

in Sylvia Olden Lee's honor, Chirlane and I are pleased to join

in paying tribute to an outstanding artist who shaped the history

of music in New York and around the world.

"{{Now therefore,}} I, Bill De Blasio, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim Thursday, June 29th, 2017 in the City of New York as: {{Sylvia Olden Lee Day}}"

So this was an incredible tribute and celebration of Sylvia Olden Lee Day in the City of New York. This commemorative program went out to everybody who was present, with this beautiful picture of Mrs. Lee on the front of the program. And

on the back it said, "Lift Every Voice and Sing" which was appropriate for the concluding piece of this concert, which was a

wonderful and rousing arrangement of that national song of freedom, {Lift Every Voice and Sing}, which was arranged and conducted by the famous Roland Carter. And as soon as the music

began, the audience on its feet, singing along.

Now, Lynn Yen, who is the executive director of the Foundation for the Revival of Classical Culture, invited everybody present to join the Schiller Institute Community Chorus and to become part of a growing movement for the revival of Classical culture in New York City and beyond, setting as a goal, one year from today, that that community chorus should have 1,500 members. And I think many members of the audience were so inspired by that concert that they were very eager to join such an extraordinary chorus.

The combined choruses of the Harlem Opera Theater and the Schiller Institute Chorus comprised a chorus of hundreds on the stage of Carnegie Hall last night.

Now, one more greeting that was written and included in this commemorative program, was from Helga Zepp-LaRouche, herself, who

is the founder and director of the Schiller Institute. And I'd

like to put in the screen the tribute to Sylvia Olden Lee from Helga Zepp-LaRouche. She said:

“Sylvia Olden Lee was one of those absolutely outstanding

artists, who are capable of crystallizing for her many pupils and

the people she inspired, the essence of a piece of music, the true idea, only accessible to those individuals, who can read the

intention of the poet and the composer. She implanted in many minds throughout her life the knowledge in her students, how the

artists, the singer, the instrumentalists steps modestly behind

the composition, but at the same time adds his or her ennobled individuality to the performance, to make it both unique and absolutely truthful.

“In doing that, she was always playful, polemical, full of humor, profound, loving and with a disarming openness, and by representing all of these characteristics, she would liberate her

students, as well as the audience out of their normal un-elevated

condition to the higher plane of true art. She was able, like only a few, to let those around her participate directly in the

creative process, in the diligent work of the kind of perfection

it takes, to actually produce art, and not just nice sounds.

“The afternoons and evenings she would participate in {Musikabende} or coaching sessions in our place in Virginia, together with William Warfield, Robert McFerrin, and numerous other Classical artists, belong to the fondest memories for my husband, Lyndon LaRouche, and myself. Sylvia and Bill [Warfield]

were for many years on the board of the Schiller Institute and added an invaluable treasure to its work. In thinking about Sylvia, one suddenly wishes she would be still there, since what

she taught is so very needed for our humanity. – Helga Zepp-LaRouche, Founder, Schiller Institute”

Now, I think that spirit was infused in the entirety of the performers and the audience that was present, and many of them are gathering again, as we speak today, in New York City at the

Lincoln Center for a follow-up symposium, again sponsored by the

Foundation for the Revival of Classical Culture, which is the conclusion of this two-day tribute to Sylvia Lee, which is called, “The Aesthetical Education of Humanity through Music,” and is involving a discussion among many of those performed last

night, and who were teachers and who were touched by Sylvia Olden

Lee; including a presentation on the necessity for a return to the so-called "Verdi tuning": This is the A=432 tuning which was

mandated by the great operatic composer Giuseppe Verdi; and a return to the idea of a discussion for a proposed, new National

Conservatory of Music.

Now, what I'd like to show you, just inclusion for today's

broadcast, to give you a little bit of a taste of the

extraordinary character of Mrs. Sylvia Olden Lee, as we celebrate

her 100th birthday, is this small video excerpt from the

conclusion of a speech that she delivered at a conference of the

Schiller Institute in February 1994:

"I know from the fact that you're here, your presence

attests to the fact that you believe in justice and one world. I

hope you keep persevering and going into the far corners of this

globe, selling it to other people, because {we are one family}.

We all belong to {one God}, no matter what you call Him. And as

such, we should keep in touch with each other, through Classics

{and folk music}. [applause]”

So I think that’s a beautiful rallying call for all who are believers in justice, as she said “one world,” a cooperation among humanity, that we all send this message, sell this message

to the ends of the Earth and that we work tirelessly, to achieve

that beautiful vision, and to remain in touch with each other through music and art, the Classics and the folk songs alike.

So again, this was a beautiful event. All of those who had the opportunity to attend, I’m sure, will remember this for the

rest of their lives, and will be inspired to follow in the footsteps of such a beautiful and inspiring teacher.

As I said in the beginning of our broadcast, we are now in the eve of the beginning of the month of July, I think we can expect some very important opportunities, as things continue to

develop, as we look ahead to the July 7-8, one week from today,

summit – the G20, but the important bilateral meetings that will

occur on the sidelines, between President Trump and President Xi,

and President Trump and President Putin.

So we continue our work here in the United States for the U.S. to join the New Silk Road, and it couldn't be any more urgent than it is right now: Thank you very much for joining me

here today, and please stay tuned to larouchepac.com, as we bring

you more updates, in the continuation of our campaign here in the

United States.

Be sure to visit larouchepac.com, subscribe to YouTube

channel, and please become a regular member of the LaRouche PAC,

by joining our email list and by signing up on the Action Center

at larouchepac.com. Stay tuned, and we'll see you again.

Nye omstændigheder, og hvad de kræver

Leder fra LaRouche PAC, 29. juni, 2017 – Verdenshistoriens nye fase, der formelt blev indviet, da Bælte & Vej topmødet blev afholdt den 14.-15. maj i Beijing med deltagelse af Helga Zepp-LaRouche, fortsætter med at vælte den gamle imperieorden og åbne vejen for, at verden kan gå ind i det Nye Paradigme, som LaRouche-parret har kæmpet for i årtier. Disse fuldstændigt nye omstændigheder kræver nu af hver enkelt af

os, at vi skarpt opgraderer graden af vores generelle vurdering, vores engagement og vores lederskab, for at imødegå de kommende timers og dages kvalitativt nye udfordringer.

I dag samles, sammen med hundreder af andre, LaRouches Manhattan-projekt for at hylde den udødelige lærer i klassisk musik, Sylvia Olden Lee. Men den selvsamme dag erklærede New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, at New Yorks transportsystem var i nødtilstand. Hvem kan stadig være i tvivl om, at de løsninger, som Lyndon LaRouche så indtrængende har krævet, behøves omgående – baseret på et massivt program for statskredit, som foreskrevet i LaRouches »Fire Love«?

Til trods for, at Gruppen af 20-topmødet i sig selv – planlagt til 7-8. juli i Hamborg – tilsyneladende er dømt til irrelevans pga. den tyske kansler Merkels tåbelighed, så er der ikke desto mindre planlagt mange flere, vigtigere, bilaterale og trilaterale møder omkring og i mellemrummene af G20-mødet. Det vigtigste af disse møder er sandsynligvis mødet mellem præsidenterne Trump og Putin, et møde, som både vi og præsident Trump – og sandsynligvis også præsident Putin – havde håbet at holde meget tidligere. Alt omkring dette Trump-Putin-møde er blevet et spørgsmål om nærkamp med dem, der for enhver pris ønsker at forhindre enhver forståelse med Rusland. I betragtning af, at, fra nu af at regne, vil der blive et møde af en eller anden art mellem de to præsidenter i Hamborg, florerede officielle erklæringer om, hvilken form for møde, det bliver, frem og tilbage i løbet af dagen. Senest forlyder det fra Trumps økonomiske chefrådgiver Gary Cohn, at Det Hvide Hus forventede, at mødet ville blive et formelt, bilateralt møde, snarere end en uformel »trukket til side«-samtale.

På en anden front i den samme krig fortsatte præsident Trump frem i sporet af sin afvisning den 1. juni af Paris-klimaaftalen og sagde til et møde i Energiministeriet her til eftermiddag, at, »I dag annoncerer jeg stolt seks helt nye initiativer til at fremdrive denne nye æra med amerikansk energidominans. For det første vil vi begynde at genoplive og

udvide vores kernekraftsektor – som jeg er meget glad for – der producerer ren, bæredygtig energi, fri for udledning. En total gennemgang af USA's politik for kernekraft vil hjælpe os til at finde nye måder til at revitalisere denne afgørende energikilde. Jeg ved, at du er meget entusiastisk for det, Rick. [Energiminister Rick Perry.]«

For at slutte denne rapport i en helt anden dimension – konsulenter fra McKinsey har netop udgivet en banebrydende undersøgelse om Kinas økonomiske engagement i Afrika. McKinsey skønner, at omkring 10.000 kinesiske firmaer er aktive i Afrika – med omkring 90 % af dem, der er privatejede – og af hvilke de undersøgte omkring 1.000 i otte lande. De bemærker, at, siden år 2000, er Kina skudt frem fra at være en lille investor i Afrika og til at blive langt den største, økonomiske partner i kontinentet. Næsten en tredjedel af de kinesiske firmaer i Afrika er involveret i varefremstilling, en fjerdedel i tjenesteydelser, omkring tyve procent i handel og tyve procent i ejendomme og byggeri. Tolv procent af afrikansk industriproduktion – til en værdi af omkring en halv billion dollar – varetages af kinesiske firmaer. Kinesiske firmaer tegner sig for næsten halvdelen af Afrikas internationale kontrakter inden for byggesektoren. Fireoghalvfjerds procent af de kinesiske firmaer i Afrika sagde, de var optimistiske omkring fremtiden dér, og de fleste har foretaget investeringer, der repræsenterer et langsigtet engagement over for Afrika snarere end handelsaktiviteter og aktiviteter på kontrakt.

I de kinesiske selskaber, der var med i undersøgelsen, var 89 procent af de ansatte afrikanske og kom op på næsten 300.000 jobs for afrikanske arbejdere. Opskrevet til de skønsmæssigt i alt 10.000 kinesiske firmaer i Afrika betyder dette, at kinesiskejede foretagender har flere millioner afrikanske arbejdere. Næsten to tredjedele af kinesiske arbejdsgivere tilbyder en eller anden form for faglært uddannelse. Inden for bygge- og varefremstillingssektoren tilbyder halvdelen af

firmaerne lærlingeuddannelser.

Halvdelen af firmaerne havde introduceret et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse til det lokale marked, og en tredjedel havde introduceret ny teknologi. I nogle tilfælde havde kinesiske firmaer sænket prisen for eksisterende produkter og tjenesteydelser med så meget som 40 procent, gennem forbedret teknologi og storproduktion med lavere omkostninger.

Under »områder for signifikant forbedring« siger McKinsey, at værdimæssigt kun 47 procent af de kinesiske firmaers indkøb skete fra lokale, afrikanske firmaer. Et andet »område for forbedring« er, at kun 44 procent af de lokale administratorer i de kinesiske selskaber var afrikanske, selv om nogle firmaer havde drevet deres ansættelser på administratorniveau op over 80 procent.

Det er da 'noget nyt under Solen', er det ikke?

Foto: Helga Zepp-LaRouche var gæst på CCTV's 'Dialog med Yang Rui' under sit besøg til Bælte & Vej Topmødet i Beijing, Kina, 14.-15. maj, 2017. (EIR-foto).

Tyskere byder et møde mellem Trump og Putin velkommen

29. juni, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der talte under en fælles pressekonference i går med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Krasnodar, hvor de begge deltog i en tysk-russisk konference for partnerskaber mellem søsterbyer, sagde, at Tyskland ville byde et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump på sidelinjerne af G20-

topmødet den 7.-8. juli i Hamborg velkommen, og at han håbede, de to ledere også ville diskutere krigen i Syrien. Han sagde, det var vigtigt at forhindre en »gentaget« anvendelse af kemiske våben dér.

Gabriel holdt imidlertid fast ved propagandaen om, at den syriske præsident Bashar al-Assad har skylden for det angivelige kemiske angreb i Khan Sheikhoun i begyndelsen af april:

»Vi er ikke i tvivl om, at det syriske regime udførte dette kemiske angreb, og det er ikke første gang ... Vi anser ham for at være en krigsforbryder ... Alle parter, der har indflydelse i området, må simpelt hen udøve denne indflydelse over krigsparterne og sikre, at kemiske våben ikke igen tages i brug.«

Med en bekræftelse af, at Berlin støtter fredsprocessen i Syrien, tilføjede Gabriel:

»Med hensyn til Syrien skal det siges, at Astana-processen har været med til at reducere militære aktiviteter i Syrien, og vi er taknemlige over for dem, der indledte denne proces. Vi er også taknemlige over for Rusland for dets konstruktive holdning i dette spørgsmål.«

Med hensyn til de bilaterale relationer mellem Tyskland og Rusland erklærede Gabriel:

»Vore relationer er specielle, og vi bør påskønne dem. Vi har en skat i vore hænder, og vi har ansvaret for at passe på den og ikke miste den. Vi ønsker at åbne nye, positive kapitler i vore relationer.«

Med fokus på »betydningen af regionale bånd«, sagde Gabriel:

»Jo, vi har uoverensstemmelser over Ukraine og Syrien, men regionale bånd er meget vigtige. Under de aktuelle omstændigheder bør vi ikke afvise civile relationer, eftersom

det kun er gennem dialog, at man kan opbygge tillid. Hvis vi har gensidig forståelse og åbenhed, så kan vi gå fremefter ...»

Foto: Ruslands præsident Putin (venstre) mødte Tysklands udenrigsminister Gabriel i Moskva, den 29. juni, 2017.

Ruslandsekspert Rahr siger, Putin og Trump vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort

det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

Hvad alle lader som om, de ikke bemærker

Leder fra LaRouche PAC, 22. juni, 2017 – Der er en udbredt forventning om, at præsidenterne Trump og Putin vil mødes personligt for første gang, blot to uger og én dag fra i dag, på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli. Dette møde har potentiale til at blive en begivenhed, der forandrer verden. Den russiske senator Alexander Pushkov sagde den 20. juni, at dette møde, hvis det finder sted, vil blive højdepunktet af G20. »Meget vil afhænge af dette møde«, sagde

han, og »det er grunden til, at det allevegne imødeses med så store forventninger – fra Tallin til Lissabon, fra Beijing til Kairo«. Jo, det er afgørende vigtigt – og alligevel taler ingen om det! Det »skjuler sig for alle at se«, et begreb, som Lyndon LaRouche ofte har nævnt, fra Edgar Allan Poes historie 'The Purloined Letter' (Det stjalne brev).

Vore modstandere i den britiske imperiefraktion siger absolut ingenting om dette snarlige Trump-Putin-topmøde, fordi de er forfærdelig bange for, hvad der kunne ske dér. For hvorfor skulle de neokonservative og neoliberale ellers i så mange måneder have løjet, så det driver, om, at præsident Trump og hans medarbejdere på en eller anden måde skulle være russiske agenter? Nu er dette forventede topmøde, der hastigt nærmer sig, så vigtigt, at de nægter så meget som bare at nævne det!

I stedet har de åbenlyst gjort ting, i forsøg på at få Trump-Putin-mødet aflyst – eller, hvis de ikke kan få det aflyst, da at forsøge at sikre, at det bliver ødelagt, og at det blive fuldstændig fjendtligt, så der ikke kan udvikle sig nogen positiv, personlig relation.

Det er baggrunden for, at et sindssygt lovforslag om russiske sanktioner blev banket igennem Senatet gennem et skævt 98-2 flertal for blot en uge siden i dag – og dernæst fejlagtigt benævnt som »Trump-sanktioner« af de løgagtige, britiskførte medier – til trods for, at Trump-administrationen er modstander af loven og forsøger at standse den, før den vedtages som lov. Det er også grunden til, at amerikanske styrker nedskød et syrisk jetfly den 18. juni, hvilket tvang russerne til atter at afslutte den hotline, gennem hvilken amerikanske og russiske styrker havde 'dekonfliktet' – altså reduceret risikoen for sammenstød mellem fly og luftskjold i et område ved at koordinere deres bevægelser – deres operationer i Syrien. Det var af denne grund, at Steve Mnuchins Finansministerium den 20. juni gennemtvang sanktioner mod 38 russiske og ukrainske firmaer og individer og herved tvang Rusland til at aflyse et planlagt møde mellem

viceudenrigsminister Ryabkov og USA's understatssekretær i Udenrigsministeriet, Shannon. Og hvis F-16 fly var det, der cirkulerede rundt om den russiske forsvarsminister Shoigus fly, blot i går?[1] Og hvilke, endnu værre forræderiske handlinger vil disse folk begå i morgen, i deres hysteri over udsigten til bedre relationer mellem USA og Rusland?

Disse dystre kræfter har nægtet at anerkende det amerikanske folks forfatningsmæssige valgbeslutning fra dag ét, og de nægter stadigvæk. De af os, der støtter præsidenten og Forfatningen, må træde frem for at knuse de forræderiske kræfter, og for at støtte præsidenten i at opnå sine mål gennem at slutte USA til Rusland og Kina i den Nye Silkevej og genskabe amerikansk infrastruktur gennem massiv statskredit, og i partnerskab med Kina, gennem Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra juni 2014. Og, i morgen kunne være for sent.

En yderligere indikation på de britisk-elskende lags hysteri ved udsigten til et samarbejde mellem Putin og Trump kan findes i den tyske finansminister Schäubles bemærkninger den 20. juni (da han modtog Henry Kissinger-prisen):

»Jeg tvivler på, at USA virkelig tror på, at verden ville være lige så god, hvis Kina eller Rusland udfyldte svælgene, efterladt af USA, og hvis Kina og Rusland simpelt hen fik frie hænder til at dominere de indflydelsessfærer, de har defineret for sig selv. Det ville være afslutningen af vores liberale verdensorden.«

Han lyver, og han ved, at han lyver – men kan I ikke føle hysteriet bag hans løgne?

Foto: Vladimir Putin holdt et møde med regeringsmedlemmer om forholdsregler til beskyttelse af rettigheder hos folk, der er involveret i byggeprojekter med delt egenkapital, og om at definere den juridiske status for folk, der er selvstændige erhvervsdrivende. 22. juni, 2017. (foto en.kremlin.ru)

[1] Et NATO F-16-fly forsøgte at komme tæt på den russiske

forsvarsminister Sergei Shoigus fly over neutrale, baltiske vande nær Kaliningrad i dag, men blev jaget væk af et russisk Su-27-kampfly, rapporterer Sputnik Internationale i dag (21. juni).

Shoigu var en route til den vestligste, russiske by, Kaliningrad, da F-16-flyet forsøgte at nærme sig. Ruslands Sukhoi Su-27 kampfly, et af de fly, der eskorterede Shoigus fly, viste dernæst sine våben, hvilket fik F-16-flyet til at trække sig.

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler Arktis – Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbart på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres

til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitet er relevante for resurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af resurserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets

mineralresurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA, Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017. Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Gør New York til et vendepunkt i historien

Leder fra LaRouche PAC, 20. juni, 2017 – De hastigt voksende spændinger mellem USA og Rusland over de seneste dages udviklinger i Syrien, har bragt hele planeten ind i en meget farlig og skrøbelig situation. Vi er nu tættere på udbruddet af en global atomkrig, end vi har været på noget tidspunkt, siden Barack Obama og hans klon, Hillary Clinton, blev drevet ud af Det Hvide Hus.

Uanset nogle nyttige skridt, væk fra randen af krig, i løbet

af de seneste 24 timer – inklusive meddelelsen fra det amerikanske militær om, at det »tager forsigtighedsforholdsregler for omplacering af fly over Syrien«, i lyset af den russiske advarsel om, at deres mest avancerede radarsystemer ville »være indstillet til at spore sig ind på« ethvert, og alle, fly over syrisk luftrum vest for Eufrat; samt Australiens beslutning om helt at suspendere deres deltagelse i koalitionsflyvninger i området – så kan situationen udløses af det mindste pres. Der er gentagne erklæringer, der kommer fra diverse dele af Trump-administrationen og Kongressen, om, at amerikanernes nedskydning af det syriske fly (over syrernes eget, nationale territorium!) var berettiget; at »vi vil ikke tøve med at forsvare os eller vore partnere, hvis vi trues«, ligeledes i fremtiden; og at Syrien i realiteten skal deles.

Ingen af disse politikker er Donald Trumps – ikke som kandidat, og ikke som præsident. De er politikker, der kommer fra de selv samme kræfter, der arbejder på at vælte hans præsidentskab, eller simpelt hen myrde ham. De repræsenterer lag inden for efterretningsetablisementet, militæret, medierne og Wall Streets finansinteresser – der alle køres fra toppen af Det britiske Imperium – der har lanceret disse operationer for at forhindre Trump i at handle på sin erklærede dagsorden. Velinformerede kilder har rapporteret, at Trump belejres og distraheres af de endeløse, grundløse, juridiske trusler, der samles omkring ham – hvilket præcist er deres hensigt.

Vi må optrappe vores mobilisering for at vække den amerikanske befolkning til denne fare, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i dag, og standse det igangværende kup imod Trump. Med folkelig opbakning til de presserende nødvendige forandringer, som vi må organisere, kan Trump befries til at handle for at skabe en helt ny ramme for økonomiske og politiske relationer, med Kina og Rusland i særdeleshed.

Men en stykkevis fremgangsmåde vil ikke virke, erklærede Zepp-

LaRouche. En total erstatning af det bankerotte, transatlantiske finanssystem kræves, med en ny, der er bygget op fra bunden, langs linjen af den politik, som Lyndon LaRouche har specificeret i sine Fire Love: en global Glass/Steagall-bankreform og skabelsen af et kreditsystem i Hamiltons tradition for at skabe højteknologiske infrastrukturprojekter og relaterede udviklingsprojekter. Det er præcist, hvad Kina har lanceret med sit epokeskabende Bælte & Vej Initiativ, og som USA nu må tilslutte sig.

Der er intet tydeligere eksempel på dette end situationen omkring New York City og byens smuldrende infrastruktur. Ethvert stykkevisse »fiks« af ét problem vil kun gøre situationen værre andetsteds. Hele New York-området infrastruktur, især transport, må totalt udskiftes, fra bunden og op.

Lad os tage denne krise og vende den til en mulighed, fremførte Zepp-LaRouche. Problemet er så alvorligt, at det ikke kan løses på kort tid. Men hvis man har en plan, vil folk få en fornemmelse af, at en løsning er i sigte, og de vil være optimistiske og vil deltage i problemets løsning. Hvis der kun er kaos, så vil vi stå med et oprør – nationalt, så vel som i New York City.

Så lad os gøre New York til et vendepunkt i historien!

Foto: 29. maj, 2013, blev et tog på vej mod syd afsporet, lige uden for 125. station i New York.

Vladimir Putin siger, Arktis

er af afgørende betydning for Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerge yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugtens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det Arktiske Havs østlige sokkel i Laptevhavet, Rusland.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste

dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til

verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

Interview med Vladimir Putin til Oliver Stone: Første og anden del

13. juni, 2017 – I går aftes gik første del af Oliver Stones interview med den russiske præsident Vladimir Putin i luften på Showtime TV (show.com). Serien af fire timelange afsnit slutter torsdag. De følgende bemærkninger er parafraser af hovedpunkter i første afsnit:

Putin: [Mikhail] Gorbatsjov vidste, der måtte ske ændringer, men han havde ingen idé om, hvilken form for ændringer var nødvendige. Han tænkte ligesom franske utopister. Det, han

gjorde, skubbede landet ud i sammenbrud. Hele samfundssystemet kollapsede, og militæret blev ødelagt.

Jeg hører ofte folk i Vesten sige, at jeg beklager Sovjetunionens fald. Nej – det var den totale forstyrrelse, som jeg kaldte den store katastrofe. Vi befandt os i borgerkrig (film med militæret, der skyder på parlamentsbygningen vises). Mange blev dræbt.

[Boris] Jeltsin bragte mig til Moskva. Jeg havde intet netværk dér. Da han første gang opfordrede mig til at stille op til præsident, sagde jeg nej. Jeg mente, det var et enormt job; jeg var bekymret for min familie.

Stone: Da De tog over, genopbyggede De økonomien, industrien og landbruget, og De standsede privatiseringerne ...

Putin bryder ind – Nej, jeg standsede ikke privatiseringerne. Jeg gjorde dem retfærdige. Jeg standsede oligarkerne. Folk, der aldrig havde udrettet noget som iværksættere i deres liv, fik statslige industrier; de blev gjort til milliardærer uden at foretage sig noget, uden talent.

Stone bemærkede, at han blev beskrevet som en ny tsar, at han havde al magten, og at der havde været flere mordforsøg.

Putin: Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget magt, man har, det handler om, hvordan man bruger denne magt. Vi skal alle dø – det er det, vi udretter, mens vi lever, der betyder noget, som afgør, om vi er lykkelige.

Han beskrev krisen i Tjetjenien, et og to, som han måtte løse, da han kom til magten. Han sagde, at Vesten åbenlyst støttede al-Qaeda i Dagestan og Tjetjenien, og at han sagde dette til George Bush, og Bush noterede sig det og viste interesse. Dernæst modtog jeg et brev fra CIA, at de forbeholdt sig ret til at støtte oppositionsgrupper. Han gennemgik historien med USA, der skabte al-Qaeda i Afghanistan for at bekæmpe sovjetrusserne, og fortsatte med at støtte dem i

Balkanlandene.

Han sagde, at [Josef] Stalin begik en stor fejltagelse efter Anden Verdenskrig med at oppuste USSR og brugte store ord, hvilket spillede i hænderne på Vesten og skabte den Kolde Krig. Stalin gav dem et påskud for deres operationer.

Vi har brug for samarbejde. Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem medvind på kort sigt, men deres problem er, at de ikke ser 25, 50 år ud i fremtiden, og ser konsekvenserne af deres handlinger.

Bemærkninger, i parafrase, af anden del af Oliver Stones »Putin-interviews«, fra tirsdag, 13. juni.

Putin: Vi havde foreslået et fælles program for ballistisk missilforsvar (BMD) med USA, men de afviste det. Dernæst forlod de Aftalen om Mellemdistanceraketter (INF) og begyndte at opstille BMD-systemer i Østeuropa med den påstand, at det var nødvendigt pga. Iran – hvilket nu tydeligvis ikke er sandt. Missilforsvarssystemet (ABM) var i sig selv en trussel mod magtbalancen, men det var ligeledes sandt, at affyringsmekanismerne let og hurtigt kunne transformeres til offensive våben. Vi havde intet andet valg end at respondere med modforholdsregler for at beskytte landet – og et våbenkapløb er indledt. Dette var en stor, strategisk fejltagelse fra Vestens side, der forstyrrede balancen.

Om den første udvikling af atomvåben: Russere arbejdede også med det, med russiske og tyske videnskabsfolk, men vi fik også efterretninger fra det amerikanske program. I husker nok Rosenberg-ægteparret, som I henrettede i den elektriske stol, men de var blot budbringerne – informationen kom fra videnskabsfolkene, der var forudseende nok til at indse, at der burde være en balance i disse magtfulde våben – de var mere fornuftige end politikerne.

☒ Der ligger en alvorlig fare i, at nogen af siderne tror på, at de kan overleve bag et missilskjold, fordi det får dem til at tro, at en atomkrig er mulig. Ingen ville overleve en atomkrig.

Om den cubanske missilkrise: Jeg er ingen beundrer af [Nikita] Krustjov, men han responderede til USA's deployering af missiler i Tyrkiet.

Stone beskrev filmen, 'Hvordan jeg lærte at elske atombomben' (fuld titel: Dr. Strangelove eller Hvordan jeg lærte at holde op med at bekymre mig og at elske bomben), og senere så de filmen sammen. Putin bemærkede: Meget lidt har ændret sig, kun mere sofistikerede våben.

Der er dem i Vesten, der tænker 25-50 år ud i fremtiden, og de har et andet syn på Rusland. Problemet er, at de fleste politikere kun ser fra det ene valg til det næste og vurderer tingene ud fra kortsigtede fordele snarere end ud fra langsigtede konsekvenser.

Om Afghanistan: Vi var villige til at hjælpe USA, eftersom vi havde den fælles mission at tilintetgøre terrorisme. Men de sagde til os, at de ikke havde tænkt sig at blive i al evighed, blot et par år. Men nu ...

Om Ukraine: USA støttede helt åbenlyst den farvede revolution i 2004, lovpriste [Viktor] Jusjtjenko og [Julia] Timosjenko som demokrater, men selv, da de tog magten, bevarede vi vore relationer med dem. Men de var meget upopulære og blev stemt ud i 2010 – så gik USA atter i arbejde for at underminere den valgte regering. De var ikke interesserede i det ukrainske folks frihed til at vælge, men kun, at enhver tilnærmelse mellem Ukraine og Rusland måtte stoppes ved alle midler. Så de støttede radikale nationalister.

Efter Sovjetunionens fald var der ikke længere behov for NATO. Jeg foreslog endda [Bill] Clinton, at Rusland kom med i NATO, og han syntes, der var en god idé. Men så foreslog han ABM-

systemerne, og Bush implementerede det. De havde brug for et fjendebillede for at opretholde deres militærmagt og bevare den unipolære verden.

Jeg blev forbløffet, da jeg så de vestlige nyheder efter Georgiens invasion af Sydossetien. Det var Rusland, der invaderede Georgien! Vi var aggressorerne! Bush, alle medierne. Forbløffende.

Om overvågning: Vi har ingen masseovervågning. (Forespurgt om den store muslimske befolkningsgruppe:) Muslimerne i dette land er russere. Der er trosfrihed.

Vi har ingen indvendinger mod, at USA udspionerer vores land. Vi har brug for at vide, hvad der foregår i USA, og de har brug for at vide om os. Men USA har langt mere magtfulde systemer, end vi har.

Om homoseksualitet: Der er ingen restriktioner på seksuel orientering for voksne. Loven, der blev angrebet i Vesten, er kun imod forsøg på at fremme homoseksualitet blandt børn. Når en person først er fyldt 18, er der ingen restriktioner. Ingen. Vi tillader ikke homoseksuelle ægteskaber, eller at homoseksuelle par adopterer børn, men det er, fordi vi mener, at børn har brug for at vokse op i en normal familie, med en mor og far, for at de kan have et grundlag at vurdere ud fra.

Om [Edward] Snowden: Vi havde kontakt med ham i Kina og sagde til ham, at vi ikke ville have noget med ham at gøre. Så dukkede han op i vores lufthavn og kunne ikke forlade den. Sluttelig lod vi ham blive. Men det, han gjorde, var forkert. Han er ikke en forræder, men han burde have sagt op.

Forespurgt om at udlevere Snowden: Vi havde i årevis forsøgt at arrangere en udleveringsaftale med USA. Der er mange russiske kriminelle i USA, og USA nægtede at få en udleveringsaftale. Så der var intet grundlag for os til at udlevere Snowden – han havde ikke begået nogen forbrydelser under vores lov.

Om anklager om, at Putin var autoritær, mangel på ytringsfrihed, pressen: Der er over 100 radio og Tv-stationer i dette land uden regeringskontrol. Det ville være umuligt. Med hensyn til ytringsfrihed, så er der nu mange partier i Rusland, de har alle ytringsfrihed (vises en præsidentiel debat med Putin på podiet sammen med tre andre kandidater, der raser imod ham som en tyran, der må fjernes).

Om de amerikanske valg, før valget: Jeg har ingen præference for nogen kandidat. Det er alligevel altid den samme politik. Mit eneste ønske er, at, uanset, hvem, der bliver valgt, så vil han/hun forsøge at have gode relationer med Rusland.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin (højre) sammen med Oliver Stone. (Manden i midten er tolk.)

Ruslands ambassadør Kislyak forventer, amerikansk-russisk samarbejde snart begynder

13. juni, 2017 – I en tale før en konference for Koordinationsrådet for Russiske Landsmænd i USA (KSORS) i Washington, sagde Ruslands ambassadør til USA, Sergei Kislyak, han forventede, at samarbejde mellem Rusland og USA snarest ville blive genoptaget.

»Jeg er ikke en naiv optimist, men jeg er overbevist om, at livet selv vil få amerikanerne til at forstå, at de, sammen med Rusland, kan opnå meget mere end ved at handle imod Rusland«, sagde ambassadøren.

Ifølge TASS sagde han senere til reportere, at dette »bygger på almindelig sund fornuft. Amerikanerne gennemgår en svær periode i deres politiske liv. Man ser, hvor mange modsigende ting af forskellig art, der er her i USA, og desværre påvirkes de russisk-amerikanske relationer negativt af det hele«, sagde han.

»Men livet går imidlertid videre, og de globale udfordringer er der stadig. De kunne endda vokse. Jeg mener, vi sammen kan bekæmpe mange kriser langt mere effektivt, end hvis vi hver især handler på egen hånd. Vi har faktisk mange fælles interesser, og jeg mener, at dette bliver grundlaget, når det går op for USA, at problemer bør tackles i fællesskab«, sagde Kislyak.

Alt imens han sagde, at Trump-administrationen endnu ikke havde defineret en politik for Rusland, så »er en dialog ikke desto mindre kommet i gang, og vore ministre er i kontakt med hinanden«.

Under sin tale for konferencen påpegede Kislyak de begivenheder, hvorved »Ruslands bidrag til amerikansk historie blev understreget. De er ekstremt nyttige for fremtidige generationer«. Han påpegede også voksende kontakter med russiske videnskabsfolk, der arbejder i USA.

Sputnik rapporterer, at KSOR-konferencen diskuterede måder, hvorpå kontakter mellem USA og Rusland kunne forbedres, særligt inden for felter som ungdom og kultur, russisk sprog, historisk arv og forretninger, videnskab og innovation. Dette inkluderer »oprettelsen af bånd mellem russiske og amerikanske universiteter i diverse former«, for at fremme fjernstudier, såvel som forskningsprojekter og innovationer.

Oleg Zhiganov, repræsentanten for Rossotrudnichestvo (Ruslands Føderale Kontor for Statssamfundet af Uafhængige Stater, Landsmænd i Udlændighed og Internationalt Humanitært Samarbejde) i USA, og direktør for det Russiske Kulturcenter,

sagde til reportere, »Det er vores mål at forbedre kontakter mellem folk«. Implementeringen af begivenheder og projekter, såsom fejringen af 210-året for diplomatiske forbindelser mellem Rusland og USA, »vil være med til at forbedre relationerne mellem landene på længere sigt«, sagde Zhiganov. »Her i USA ved folk meget lidt om, hvad Rusland handler om. Jo mere, amerikanere hører om vores store kulturelle og historiske arv, desto mere vil de lære om vort land.«

Foto: USA's præsident Donald Trump mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (venstre) og Ruslands ambassadør til USA, Sergei Kislyak, i Det Hvide Hus i Washington, 10. maj, 2017.

Ruslands og USA's udenrigsministre, Lavrov og Tillerson hhv., og Qatars udenrigsminister diskuterer krise i Qatar

11. juni, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og USA's udenrigsminister Rex Tillerson talte i dag sammen i telefon om et bredt udvalg af udenrigspolitiske spørgsmål. »De diskuterede konsekvenserne af en række arabiske landes beslutning om at afbryde de diplomatiske forbindelser med Qatar. Sergei Lavrov og Rex Tillerson påpegede behovet for at løse uoverensstemmelser gennem forhandlinger og udtrykte beredvillighed til at bidrage til sådanne bestræbelser«, iflg. TASS, der citerer en erklæring fra det Russiske

Udenrigsministerium.

Tidligere på dagen havde Lavrov et møde med Qatars udenrigsminister Mohammed bin Abdulrahman al-Thani i Moskva. Lavrov indikerede, at det diplomatisk-økonomiske angreb på Qatar, anført af saudierne, var diskussionens hovedspørgsmål. »Som politisk princip blander vi os ikke i hverken andre landes nationale anliggender eller deres bilaterale relationer«, sagde Lavrov. »Vi kan imidlertid ikke være tilfredse med en situation, hvor disse relationer mellem vore modparter forværres.« Moskva går ind for at afgøre enhver konflikt, inklusive den forværrede situation omkring Qatar, ved forhandlingsbordet, sagde Lavrov.

Lavrov understregede, at den hovedtrussel, man bør interessere sig for, er terrorisme. »Det er meget vigtigt at fokusere på samarbejde, på at forene indsatserne for at forhindre og stoppe denne trussel«, sagde han og understregede, at enhed mellem regionens stater og staterne uden for regionen er nødvendig »for maksimalt effektive handlinger« imod terrorisme.

Ud over at takke Rusland for dets støtte – en række russiske selskaber har tilsyneladende tilbudt at erstatte underskuddet af fødevareimport, forårsaget af den arabiske embargo – citeredes al-Thani flere steder for at sige, at Qatar ønsker normale, positive relationer med Iran. Han sagde til RT i et interview, at påstandene mod Qatar ikke kunne stikke særlig dybt, eftersom relationer med de andre stater i Golf Samarbejdsrådet »var venligtsindede selv to dage før optrapningen«. En informationskampagne for at dæmonisere Qatar er pludselig gået i gang«, sagde al-Thani og hævdede, at alle anklager imod Doha hidtil har været »grundløse og improviserede« og uden specifikationer. »Hvis der er klare anklager, var det bedre, om de var blevet diskuteret ved bordet. Før man traf nogen forholdsregler, burde Qatar have fået muligheden for at svare på beskyldningerne«, sagde han.

Foto: Qatars udenrigsminister Mohammed bin Abdulrahman al-Thani (venstre) og Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov i Moskva.

Ruslands Ryabkov: USA og Rusland bevæger sig mod en genoptagelse af strategisk dialog

4. juni, 2017 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde i går til Sputnik, at man snart vil aftale dagsordenen, rammerne og tidspunktet for mødet med USA om dialogen om strategisk stabilitet. »En fundamental aftale om en genoptagelse af Moskva-Washington-dialogen om strategisk stabilitet blev opnået under kontakter mellem [udenrigs]ministeren [Sergei Lavrov] og udenrigsministeren [Rex Tillerson], og blev dernæst bekræftet ved mødet mellem viceudenrigsministeren og daværende under-udenrigsminister Thomas Shannon den 8. maj i New York«, sagde Ryabkov til Sputnik. Han sagde også, at det var på høje tid, at Rusland og USA tog en vurdering af spørgsmålet om strategisk stabilitet på en omfattende måde og fastlagde en køreplan for at opnå fremskridt i dialogen.

Den 2. juni sagde den amerikanske præsident Donald Trumps særlige assistent for ikke-spredning, Christopher Ford, »Vi ønsker at genoptage [dialogen], men faktisk skabe orden i processen for dialog om strategisk stabilitet«, rapporterer Sputnik.

Ryabkov sagde, »Rusland og USA, som de to atomstormagter,

bærer et særligt ansvar for at opretholde international fred og sikkerhed, strategisk stabilitet. Og vi vil afholde denne dialog, baseret på denne forståelse af vort ansvar«. Hvis en sådan dialog om omfattende, strategisk stabilitet skulle blive genoptaget, sagde han, ville Moskva være rede til at drøfte ballistisk missilforsvar (BMD).

Ford sagde, at diskussioner mellem Rusland og USA om BMD ville være anderledes, hvis Nordkoreas og Irans trusler blev bragt under kontrol.

Rusland, sagde Ryabkov, er »rede til at diskutere disse spørgsmål og vil selvfølgelig diskutere dem«, når de to nationer er blevet enige om parametrene for genetableringen af dialogen for strategisk stabilitet. Men han bemærkede, at det nu var en anden (amerikansk) administration, der var ved magten. »Hvis den nye administration skaber en mere fornuftig fremgangsmåde, vil vi hilse dette velkommen, men vi ser fortsat ingen tegn på dette ... Jeg har på fornemmelsen, at USA [tidligere] har indført en eller anden form for restriktion mht. at indgå nogen som helst aftaler med Rusland pga. politiske motiver, der ikke har forbindelse til en sikring af global og regional sikkerhed. Efter 2014, hvor Obama-administrationen med fuldt overlæg afsporede alle eksisterende praksisser og ødelagde mekanismerne, der brugtes til denne dialog, blev dette [spørgsmål] overhovedet ikke diskuteret.«

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Sergei Ryabkov.

Putins spørgsmål er korrekt:

Er amerikanerne gået fra forstanden?

Leder fra LaRouche PAC, 5. juni, 2017 – I denne uge vil vi få endnu en runde at se i det, der har været et nu næsten et år langt hysteri à la McCarthy-perioden, med de »liberale« og de »liberale medier« i USA versus Donald Trumps plan om at genoprette fundamentale samarbejdsrelationer med Rusland – og, med Kina.

En ledende, Demokratisk blodhund, senator Mark Warner fra Efterretningskomiteen, indrømmede søndag på Tv, at der ikke findes beviser for, at Trump skulle have indgået et »aftalt spil« med russere: »der er blot en masse røg«, sagde senator Warner. Så de »liberale« kaster sig over anklager mod Trump for at »hindre retfærdighedens gang« ved at fyre FBI's direktør.

Det rette spørgsmål blev stillet til amerikanerne af den russiske præsident Putin i dennes interview til NBC-TV, hvor han gentagne gange blev anklaget for at undergrave og forsøge at kontrollere USA:

»Er I alle sammen gået fra forstanden?«

Efter næsten et årti med økonomisk fiasko, og sågar fortvivlelse i nogle dele af den amerikanske befolkning, ønsker de »liberale« nu at genoplive J. Edgar Hoover og senator Joe McCarthy for at finde undskyldninger?

Siden de amerikanske bankers og nationaløkonomiens krak for ni år siden, er der i verden vokset en ny, økonomisk orden frem, med infrastrukturudvikling, kredit til højteknologisk industriudvikling, videnskab og udforskning af rummet. Denne orden udvides omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den Nye Silkevejs økonomiske vækst og forbundethed; Og Rusland er fuldt engageret i det. Det samme er asiatiske, afrikanske og

sydamerikanske lande, inklusive Amerikas hovedallierede i Asien, Japan og Sydkorea.

Hvis amerikanerne ønsker deres økonomi genopbygget og ønsker atter at blive en førende industrimagt og førende magt inden for videnskab og rumforskning – så må de have samarbejde med disse initiativer for økonomisk fremskridt. De må have det samarbejde, som præsident Trump har indledt med præsident Xi Jinpings Kina.

Og der finder en i stigende grad reel, international kamp sted, imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme og massive blodsudgydelse fra samme ophav, i hvilken kamp Putins Rusland er en hoveddrivkraft.

USA's økonomiske politik må ændres: Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må skabes en statslig nationalbank i Hamiltons tradition; og rumforskning må atter gøres til en storslået, national mission.

Men samarbejdsrelationer med Kina og Rusland, og med den Nye Silkevejs nye system, er afgørende for, at USA kan genoprette sine egne, førende kapaciteter. De, der ønsker, at præsidenten, af disse grunde, skal afsættes ved en rigsret – og nogle, der endda ønsker, han skal myrdes – må midlertidigt være gået fra forstanden.

Foto: Den russiske præsident Putins interview til NBC.

**SPIEF: Putin beder
amerikanske forretningsfolk**

om at hjælpe Trump med at vende tilbage til 'God politisk dialog' med Rusland

3. juni, 2017 – Ruslands præsident Vladimir Putin lagde ikke fingrene imellem under sin tale for panelet Russisk-amerikansk Forretningsdialog på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), der fandt sted 1.-3. juni. Putin indledte med at takke de amerikanske deltagere for at komme til begivenheden, i betragtning af »den sørgelige tilstand, som de amerikansk-russiske og russisk-amerikanske relationer befinder sig i«. Han sagde, at »det tog årtier at lægge fundamentet for samarbejde, der næsten er blevet udslettet i løbet af de seneste år. Vore bilaterale relationer forværredes til det absolut laveste punkt, siden den Kolde Krig«. Putin sagde, at der var mange samarbejds punkter, og at Rusland havde behov for udenlandsk investering. Han sluttede ligefremt: »Jeg vil gerne sende bolden over til jer. Hjælp os med at genoprette en god, politisk dialog. Jeg beder jer på vegne af Rusland. Jeg henvender mig til vore amerikanske modparter. Hjælp den nyligt valgte præsident og USA's nye administration.«

Forespurgt, om han havde et råd til Trump, svarede Putin, at »en mand som Trump har ikke brug for råd, især ikke, når det drejer sig om interne, politiske spørgsmål. Det er generelt set altid kontraproduktivt at forsøge at belære modparter ... Jeg ønsker at etablere en konstruktiv dialog på basis af vore landes nationale interesser, og i behørig betragtning af disse interesser. Jeg mener, det er muligt at opnå dette i fællesskab, med den nuværende præsident. Hvad der vil ske i virkeligheden, ved jeg ikke.«

Foto: Ruslands præsident Putin taler på SPIEF (1.-3. juni).

Et nyt succesfuldt økonomisk system er blevet skabt, og Amerika må ændre sig og gå med

Leder fra LaRouche PAC, 4. juni, 2017 – Paris-»klimaaf-talen«, som præsident Donald Trump har trukket USA ud af, er ikke »verdensordenen«, uanset, hvor meget, medierne i USA og Europa ønsker, folk skal gøre knæfald for den. Livet uden kulstoffer er ikke vejen frem for menneskeheden eller planeten. Derimod er mennesket, der nu hastigt rykker ud i Solsystemet, vejen frem.

Den reelt succesfulde, nye verdensorden, der nu konsolideres, er et økonomisk og videnskabeligt system for samarbejde: den Nye Silkevej. Det er de accelererende investeringer og udarbejdelse af transformerende, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige fremskridt, der knyttes sammen under Kinas initiativ, over hele Eurasien, Afrika og ligeledes planlagt for Sydamerika. »Marshallplanen gange 20«, kalder nogen det. Det er en orden, der mere og mere støttes af Rusland og andre store nationer, så vel som mange andre, fordi det reelt udløser økonomisk fremskridt, produktivitet, ny beskæftigelse, til gensidig fordel for alle deltagende nationer. Som »Silkevejsdamen«, Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, siger, så er det i færd med at blive til Verdenslandbroen. Det er således åbent for USA at gå med i og genopbygge, men også kraftigt udvide og modernisere, sin egen økonomiske infrastruktur og industri.

Præsident Trump gør absolut det rigtige med sin plan om, at USA skal samarbejde fuldt ud med Kina og Rusland. Og med sin hensigt om, at USA atter skal blive en stor industrimagt, en stor videnskabelig og teknologisk magt, en stor rumforskningsmagt, der samarbejder med de andre rumfartsnationer.

»Dette er planer – hvad er hans resultater?«, siger kommentatorerne. Dette spørgsmål bør rettes til det amerikanske folk. Kina og andre eurasiske magter er i færd med at opbygge højhastigheds- og magnetisk levitations- (maglev)systemer, udforske Månen inklusive dens bagside, lægge planer for Mars, lægge planer for omsider at omspænde Afrika og Sydamerika med højhastighedsjernbaner og elektricitetsnetværk, bygge små, mobile, flydende kernkraftværker ...

Tror amerikanere, når de håndterer spørgsmålet om infrastrukturens sammenbrud, økonomisk fortvivlelse og opiat-epidemier, på, at disse ting kan gøres? Det er det virkelige spørgsmål med hensyn til præsident Trumps planer, og resultater.

Det er det amerikanske folk, der må få Glass-Steagall vedtaget i Kongressen for at standse Wall Street i at kværke USA's økonomi. Det amerikanske folk må kræve »økonomisk politik i den amerikanske tradition«; og en omgående oprettelse af en nationalbank til infrastruktur. Flere amerikanere end nogen sinde før forsøger at blive NASA-astronauter. Men, det er det amerikanske folk, der må kræve et hastigt udvidet rumforskningsprogram og nye teknologier omkring fusionskraft.

Amerika må gå med i den Nye Silkevej. Præsident Trump har en plan – glem hans foreløbige resultater – og dette er, hvad det amerikanske folk må gøre, hvis de ønsker, USA atter skal blive stort.

Foto: Præsident Trump meddeler 1. juni, at USA trækker sig ud

af Paris-Klimaaf-talen.

**RADIO SCHILLER 6. juni, 2017:
Trump melder USA ud af Paris-
aftale //**

**Vil han melde USA ind i
russisk-kinesisk partnerskab?**

v/ Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/trump-melder-usa-us-af-paris-aftale-vil-han-melde-usa-ind-i-russisk-kinesisk-partnerskab